

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND“ОРГАН БЕЛАРУСКАИ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

WHITERUTHENIAN NEWSPAPER "BACKAUSCZYNA" ("FATHERLAND")

Responsible Publisher: Wladimir BORTNIK

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verlag, G.m.b.H.
München 8, Rosenheimerstr. 46 a.Post Adress: "Backauscyna", München 22, Herzog-Rudolf-Straße 49/III
Die Administration der Weißruthenischen Zeitung "BACKAUSCZYNA"
München 22, Herzog-Rudolf-Straße 49/III

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 50 Н. ФЭН.

№ 14-15 (145-146)

Вялікдзень 1953 г.

ГОД ВЫДАННЯ 7

Хрыстос Уваскрос!

Божаю Міласьцю

СВЯЩЧЕННЫ САБОР ЯПІСКАПАУ БЕЛАРУСКАЕ АЎТАКЕФАЛЬНАЕ ПРАВАСЛАУНАЕ ЦАРКВЫ НА ЧУЖЫНЕ

Да усяго Духавенства, прападобнага Манаства ѹ усіх
багалюбных вернікау нашых на вытнаныні ѹ удома
прабываючых

Вялікоднае Архіпастырскае Пасланье

ХРЫСТОС УВАСКРОС!

«Ангел-жа сказаў жанчынам: ия бой-
цеся, бо ведаю, што шукаке Иесуса рась-
пятага. Яго імя тут: ЕН УВАСКРОС,
як і сказаў» (Мц. 28, 5-6).

УЛЮБЛЕНЫЙ І ДАРАГІЯ БРАТЫ І СЕСТРЫ !

Такую радасную ѹ збаўленную для цю. І тут споўніліся слова прарока: СКРАСЕНЬНEM ХРЫСТОВЫM! Усе нас навіну абессыці! Ангел Жонам Міраносікам: ХРЫСТОС УВАСКРОС! Надышоў вялікі ѹ радасны Дзень для ѿсяго роду людзкага! Неба ѹ зямля радуюца, а сыватыя Праваслаўнае Царква наша ѡрачыста выйўле захапленыне сэрца ѡ вернікаў сваіх: «Уваскрасеніе Тваё, Хрыстос Спасе, ангелы сіліяваюць на Небе, і нас на зямлі спадобі чистым сэрцам Цябе славіць».

Усячэныя Айцы, любыя дзеци наши! Сколькі такіх пудоўных гымнau, поўных незямнога хараства, перамогі Неба ѹ зямлі, радасці ѡ Ласкі Божая, сіліяваюмы ад вяко ѹ гэты вялікі Дзень, Свята над Святым, у Дзені Святлага УВАСКРАСЕННЯ Господа нашага Ісуса Хрыста! Божа ѹ гэты Дзень: Хрыстос Уваскрос із мёртвых, съмеры съмеры паканяў і тым, што ѹ грабах, жыцьцё дараўа! Тому ѹ сьв. Царка Хрыстовай заклікае нас ѹ гэты радасны Дзень: «Уваскрасеніе Дзень, прасвітліміс перамогай, і друг друга абыймем, назавём братамі сібе ѹ тым, што злое робіць нам, ѹсё выбамі дзеля Уваскрасенія».

Бо — ХРЫСТОС УВАСКРОС! Бо цешыца ѹ весяліца ѹвесь съвет, ѿсі ба-
чанае ѹ нябачанае, бо Хрыстос, Бог наш, перамог съмеры і нам дараваў жыцьцё вечнае! Так, людзі перад Уваскрасеніем Хрыста жылі ѹ вечным страху съмері, што паслья яш ўсі канчаецца, чалавек перастае існаваць. Але вось, Хрыстос, як Першы з людзей, Уваскрос і нам дараваў несьмартнасць: «Скажу вам тайну: бо из ѿсі мы памрём, але ѿсі пераменімся. Но тленіму гэту му трэба апрануцца ѹ няблена-
сці, і съмартнаму готаму апрануцца ѹ несьмартнасць» (І Кар. 15, 53).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

З Богам німа смутку, німа трывогі! І хонь пакуты гаротнага і слáнага Народу нашага яш іх і скончыліся хонь шмат сыноў і дачок яго і пла-
чуць і праліваюць сълёзы ѹ кроў на галгофе сваі, але ўжо Святіло Прауды Уваскраснага Господа перамага-

цему нашу, ужо дрыжка ворагі прыгробе нашае Маці-Беларусі, ужо чуем мы скажам Спасіцелю нашаму: «Га-
сподзь мой і Бог мой!» (Іо. 20, 28).

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE“

ГOD ВЫДАННЯ 7

І съмерцю съмерць паканау

Хрыстос уваскрос... К Табе, о Божа,

І я Ѹ дзень гэты думку шлю:

Хай Беларусь, мая староніка,

Ускрэсніе к лепшаму жыцьцю!

ЯНКА КУПАЛА

Сколько запраўдай радасыці, шчаслы-
ці пазіў прыносіці з сабой вялікае съві-

та Уваскрасенія Хрыста! Сколько съві-

тальні думак і надзеяў родзіць яно

ў срэцы Беларуса, які Ѹ гэты съві-

тальны дзень забываеца аб усіх сва-

і клопатах і цярпеніях, а жыве ад-

нію думка, што Хрыстос Уваскрос!

Сколько глыбокай сымболікі хавае ѿ са-

бе гэты ўзапраўды Вялікі Дзень, што

Беларускі Народ знайшоў для яго най-

больш адпаведную назву, якая перадае

сабой найлепей пазыўчайную важнасць

і значынне гэтага съвіта ѹ духовым

жыцьці Беларуса, называўши яго съві-

там Вялікадня.

На Беларусі ёсць іншай. І Каляды

і Вялікдзень съвіту ѹ нас адоль-

кава ѿрачыста, адно і другое съвіта мае

для Беларускага Народу адолькавую

духовую вартасыці і адолькава вялі-

кую адлыграе ролю ѿ ягоным жыцьці.

Абодвы гэтыя съвіты зъяўляюцца для

Беларусі на толькі съвітамі эзэлігійны-
мі, паркоўнімі ці касцельнімі, але ѿ

руёнай гэтыя съвітымі ѿраднімі ѿ

пайшырэйшымі значынні гэтага слова.

Зы ім зъяўляе такое мніства чыста-

народных абрадаў, зъяўляя, веранія

і песьня, што зы іншых, ужо чыста на-

родных съвітаў, зы ім можа канкура-

ваць адно толькі прыгожае народнае

Купальле. Вялікдзень і Каляды зраз-
ліся тады неразырўна з народным фаль-

клёрам, што съвітчыца найлепей аў тым,

якое вялікае значынне маюць яны ѿ

жыцьці нашага народу і якія сільныя

настроеў паучыці выклікаюць яны ѿ

жыгонай съвідамасці.

У праваслаўнай царкве ѹ каталіцкім

касцеле пляюць на Вялікдзень: «Хры-

стос Уваскрос і съмерць съмеры пака-

нау!» У гэтых словах можа найглыбей

хаваеца аснаўная ідэя вялікага съвіта

Уваскрасенія. Гэтае ідэя глыбака за-

каранілася і ѿ съвідамасці нашага на-

роду, родзіць у ім глыбокую пераканан-

ні але несъмартнасці дабра, сіле і не-

праміначай вартасыці жыцьці на зям-
лі. Гэтае съвітлае паучыцце ўзмацинеца

іх чысці ѹ тым, што съвіта Вялікадня на

Беларусі якраз зъяўляеца з пачаткам

вясны, калі ўсё жыцьцё, наслыа-

вае

Ці узапрауды пачатак эры Айзэнгауэра?

II

ТРЫ ЭВЕНТУАЛЬНАСЦІ, ЯКІХ СПАДЗІЕЦЦА ЗАХАД

Апіній Захаду, у тым ліку ѹ адказных палітыкаў і дзяржаўных кіраўнікоў, сур’ёзна надзеіца, што ѹ сувязі зь сімлерці Сталіна й перарабтнай улады новымі людзьмі зьяўляюцца магчымымі й прададападобнымі трывентуальнасці, якія змогуць прымусіць Савецкі Саюз да грунтойшай змены ягонай агрэсіі на замежнай палітыкі. Гэтымі эвентуальнасціямі зьяўляюцца: 1. змаганыес за ўладу і спадчыну Сталіна сірод крамлёўскіх кілікі, якое прыняде да аслабленых, а можа й заламанія савецкай систэмы, што ѹ далейшым выніку аслабіць дзіламік савецкай агресіі або ѹ зусім ісце сілы; 2. унезалежненіе ад Масквы Кітаю Мао-Тсэ-Тунга; 3. натураныя эвалюцыя самой савецкай систэмы ў кірунку мірнага існавання й сужыцьця адбездзівых систэм: камуністычнай і капіталістичнай.

Разгледзім тады коратка, ці і ѹ якой меры ўсе трох гэтыя эвентуальнасці маюць у сабе якія-небудзь азнакі прададападобства. Калі добра пазнамёцца з савецкай систэмай і тымі сіламі, на якіх яна апраецца, то ѹсе гэтыя эвентуальнасці прыходзіцца калі на выключыць поўнасць, дык у кожным выпадку моцна аблежаваць магчымасці іхнай існавання або станоўчага ўплыву некаторых з іх на ход савецкай далейшай палітыкі.

Прэса дэмократычнага Захаду, здаецца, больш менин згодна ѹ тым, што калі наступіць у Савецкім Саюзе змаганне за ўладу, дык гэта можа стацца не так хутка, магчыма навет толькі за не скількі год. Згаджаючыся з такім паглядом, мы ад сіле хацелі-б яшчэ дадаць, што калі-б такое змаганне й па-чалося, а навет калі-б наступіў і за-праудны ўрадавары пераварот, дык пры поўнай пасыўнасці Захаду і падбожным чаканы, што выпадкі ў Крамлі самі сабой прынясць развязку сяньняшні-га да апошнія ступені напружанага пажажэння, гэта магло-б вельмі мала адбіцца на вонкавай палітыцы Савецкага Саюзу. Справа ѹ тым, што ніякія церці інтырпі ўнутры ўрадавай ці партыйнай верхавінкі на змогуць дайсці да нізоў, адбіцца ў мільённых масах Савецкага Саюзу і падніць іх на актыўнае змаганне. Гэтыя масы ѹ умовах толькі падсавецкім людзямі ведамага тэорыю і разбудаванай да нібытвальных разъмераў систэмы палітычнай кантролі, у выпадку непарафадаў у цэнтры астануцца толькі пасыўныя на зорынікамі таго, што дзеецца, ды будуць моцна заклапочанымі і ўстрывожанымі ў вабічныя на-пуйнай сітуацыі. Треба яшчэ паважыць з тым, што на працягу дзеесці-годзідзяў назойлівай пропаганды ѹ жах-ливай тэорыю пысяхалёгія падсавецкага чалавека ў вялікай меры скрыўленая ягонам воля й характар зламаныя. Пад-савецкія людзі, навучаныя горкім да-светчаныем, будуць намагацца скарэ-даць свабодны ход выпадкам, чымся прыняўшы ѹ іх актыўны ўздел, надаць ім пажаданія кірунку. Таму эвентуаль-ныя разыходжаны, церці, інтырпі, а навет і перавароты могуць мець месца толькі на самым крамлёўскім алімпе, якіх мільёны масы Савецкага Саюзу могуць непасрэдна навет і не звой-жыць, а, звойжкішы, могучы не ары-ентавацца, што ѹ запрауднасці стала-ся, чаму так сталася і што можа з гэ-тага выйсці.

Але, на нашу думку, такі навет «па-лацовы пераварот», прынамсі ѹ бліжэй-шым часе, не зявляеца моцна прададападобным, нігледзячы, што не-каторыя разыходжаны й церці сірод савецкіх уладаў магчыма існуць ужо сінія. На гэта маглі-б паказаць два факты. Адным з іх ёсьць грунтойшай далёка пасунутая рэарганізацыя ѹ персаналных змены ѹ савецкім дзяр-жаўнім і партыйным апараце, якія на-ступілі адразу-ж пасыль съмерці Сталіна і якія афіцыйна былі матываваныя, як неабходныя мерапрыемствы дзеля ўнікення «хаосу й панікі». Значыцца, калі гэта «хаосу й панікі» яшчэ не бы-ло, дык існавалі паважныя прыгні, што маглі іх выклікаць. Другім вымоў-ным сымптомам ёсьць далейшая, хутка наступівшая пасыль першай, рэарганіза-цыяя вярхонага партыйнага апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну, дык треба думаць, што ціпер ня будзе єн ніякім канкурэнтам каго-небудзь з іншых крамлёўскіх верхаводаў. Ягонае назна-чэнне на найвышэйшай партыйнай апарата, у выніку якога Маленка быў сапхнуты зі становішча генэралінага сакратара ЦК партыі, месца якога заняў фанатычны й бяздушины сталініст. Хрушчоў. Паколькі, як ведама, Хрушчоў дагэтуль ня вы-значаўшы ані асабістымі зловініцамі, ані самадзельнасцю, а заўсёды быў сълепа паслушны Сталіну

Літаратурны Дадатак

(Заканчэнне, глядзі № 7—8) Сяргей Пясецкі

IV

Канец чэрвя 1919 году ў Менску быў вельмі неспакойны. Бальшавікі шалелі. Адчувалі, што навокал іх у самым горадзе родзіца бунт і зьбіраюцца чорныя хмары. Дых вось із страху і пакельнай злосці ручамі людзкай крыві залівалі агонічкі апору сваіх нявіжнікаў. У шале зыніччыны вылівалі гэтыя ручы на сълена, дзеялі аднай холькі патрэбы вынішчэння. А тымчасам прырода, як-бы хочучы залагодзіць раны сэрца ёдучых на съмерць нешчасливых сказаць і насыціць сваёй красой іхных вочы, вычароўвала з сябе найцудаўнейшыя колеры і пахі.

Янка глыбака й прагна ўцігваў у сябе лаветра.

Ішоў па вузенькіх лясных съязжынках із сваім правадніком. Гэта быў прысядзіст й шырокі ў плячах мужчыні гадоў пад 50. Ішоў ён лёгка й вытрывалася, так што Янку часам было труда з ім справіцца.

Набліжаўся вечар. Па съезці поўзали цені высоکіх дровай. Аддаленіе кусты пачалі затрачаць формы й атаяліся змрокам. Толькі неба ящэ крху ясьнела і вяршаліны соснаў пазалочвалі водблескі нядынаў заішоўшага сонечка.

Паміма того, што Янка адчуваў стомленасць, ён цешыўся пачыцьмі сваімі боды. Першы раз паслья некалькіх месцаў ён быў зусім вольны. За поясам меў атрыманы ад Уменскага пісталет. Ня быў ужо безбаронай ахвярай бальшавіцкіх камісаў іх паслугачоў. Меў магчымасць абароны ў кожнай сутыцтвы.

Калі зусім съязніла, праваднік пачаў ісці вальней. Змрок, які быў запанаваў з вечара, крху паясьнёў ад водблеску мілённых зорак. Незадоўга перад поўнай праваднік затрымаўся. Янка заўважыў у вадлегласці некалькіх сокат мэтраў жоўтаватае зарава вогнішча.

— Далей ісці нельга, — сказаў праваднік — пададзём на загарады.

Свініну тро разы, а паслья запаліў спіртку, прыпалаў ад яе папяроску і трымаваў яе так, каб было відаць ад старавінні.

— На каго чакаем? — спытаўся Янка.

— Зараз прыйдзіць вартавыя.

Праваднік хвіліну раздаліся прыглушаныя кроکі. Бліснула электрычная лятарка. Зы цемры загучэў голас:

— Хто такі?

— Барыла.

Падыйшло двух вартавых. Праваднік і Янка пайшлі за імі. Ня шілі ў простым кірунку, відаць, абміналі неікі першыходы. Урэшце падыйшли да вогнішча. На ім гарэлі аграмадныя калоды й карчы. Навокал вогніща быў уладжаная высокая, выплесцена з яловых лапак, съянія, якія былі прымазанае да ўбітых у зямлю кольляў. Гэта съяніна асланіла ад напрошаных вачей вогнішча і адначасна ахараняла ад холаду распаложаных калі яго партызанаў. Пад

съяніной сядзела і ляжала калі 50 чалавек, якія тварылі дзіўную группу. Яе не магла-б стварыць аніякай фантазія. Былі там маладыя хлапцы і людзі паджылыя, але розніцу веку заціралі аддаўна няголеніем бароды й вусы. Бальшыня спала ў дзіўных позах. Адна група граля ў карты, іншая слухала апавяданыя старэйшага векам партызана з рыжаватай барадой і абандажаванай галавой. Адтуль даносіўся вясёлы съех.

Блишчала зброя. Съяніліся вочы. Патрэскуа агонь і спылілі іскры. Янка адчуваў, што ён знаходзіцца сярод заітрауды вольных і съмелых людзей, што зыдзяўлемнем прыгляджаўся да яго. На сабе ён меў ахвіцкі плащ і вайсковую шапку.

Праваднік пайшоў яму насустрэча. Замініл некалькі кароткіх сказаў. Праваднік выліў з бакавой кішані цвільнай курткі досыць грубы пакет, перадаў яго незнамаму. Паслья паказаў рукою на Янку:

— Вось гэты.

Чалавек у ахвіцкім плащы паклікаў яго да сябе. Хлапец падыйшоў і съясніў яго ў іх бок, абмінаўчы ляжачых на зямлі партызанаў. Янка із зыдзяўлемнем прыгляджаўся да яго. На сабе ён меў ахвіцкі плащ і вайсковую шапку.

Праваднік пайшоў яму насустрэча. Замініл некалькі кароткіх сказаў. Праваднік выліў з бакавой кішані цвільнай курткі досыць грубы пакет, перадаў яго незнамаму. Паслья паказаў рукою на Янку:

— Я шмат чуў аб вас — адказаў Янка.

— Падабычы больш! Есці хочаш?

— Не, дзякую. Чуюся толькі змучаны.

— Ну, дык ідзі спаць. Тут і бязь пірынаў цёплай мякка. Пагаворым зутра.

Праваднік хвіліну іхнімі ляжакамі на яловым гальце. Глядзеў на пакрытае зорамі неба. Думкі пачалі блытати.

Гэта была першая ад некалькіх месцаў і ноч, калі ён чуюся зусім бясьпечны.

Высадка ў гару ляцелі іскры з вогнішча і там мяшталіся з зоркамі.

А навакол стаяў цікі лес і маўчай.

V

Бальшавік ўцякалі з Менску. Першыя дні драпака камісары і ўлады. Плянаваная эвакуацыя ў Смаленск не ўдалася.

Шэрай, колеру вошы, маса салдатнай палубы ўсімі дарогамі на ўсход, адкупль прывіла.

З захаду націскалі Палякі.

Менік скочыў на Барысаўскі тракт і ўзвізяўся ў бойку з вялікім бальшавіцкім аддзеламі. Справаў ім добрую

СПРАЎНІК. Але я надта не бядую. Кажуць, сам Брусліаў ідзе побач з нашымі новымі гаспадарамі, дык не павінен-же ён папусціць у крыду такіх вэтэранаў старай гвардый, як я.

ДАМА. А я маю ўсе даныя на дармовую сацыяльную апеку. Апрача таго бацюшка, як з намі ў вас гасціць, абяцаў, калі што якое мяне прыцісьне, дык зробіць пратэкцыю! Прэабражэнскі жаночы манастыр.

ГАНУЛЯ. Значыцца, бацюшка таксама ня выехаў?

ДАМА. Не, ня выехаў.

СПРАЎНІК. Толькі што пайшоў адбіраць у Беларусаў ключы ад Юблейнага Дому.

ГАНУЛЯ. І чаго бацюшка палез у гэту палітыку? Пільнаваў-бы лепей ключоў ад архірэйскага дому. (Уходзіцца Мікіта — босы і бяз курткі, у руках кошык з пляшкамі і два рэвальверы).

Z'ЯВА V

ГАНУЛЯ — ДАМА — СПРАЎНІК — МІКІТА

ГАНУЛЯ. А мой-жа ты сыночак! Хто-ж цябе гэта абалваніў?

ДАМА. (Прыгладаючыся праз лярнэтку на Мікіту). У вас, мусье рэгістратар, фасон касыціому, як і ў мяне з іх родзіцем, — а-ля басяк.

МІКІТА. (Стайляючы кошык з пакупкамі і кладучы на стол рэвальверы, вітаеца з гасціціма). Меджду прычым, мадам-сінёра, цалую ручкі! Іх родзіо чэсьць! Але, пардон, мадамы і мусы! Выбачайце за мой няштодзенні выгляд. Мяне толькі-што спаткала ў дарозе съмешная прыгода. Калі я бег па гэтыя, меджду прычым, пакупкі, на Зыбіцкай вуліцы спаткалі мяне два, меджду прычым, апошнія, мабысь, уцякаючыя паны, папрасілі мяне пастаціць, самі зъянілі куртаку, сказаўшы, што гэта зь іхнага скруны, потым папрасілі пасядзець і таксама самі зъянілі боты, сказаўшы, што гэта зь іхнай скруны.

ДАМА. А далей?

МІКІТА. А далей таксама хацелі тое-сёе, меджду прычым, зъянімаць, але пачалі падыходзіць людзі, дык падзякаўалі і пайшлі.

думаўся, што ўжо нічога я можа да-памагчы свайму сабру.

Яшчэ больш прыкрадаючыся за мурам, страліяў у кірунку «барыкады». Рэзьбаючыся яе, відаць, не зарыентаваліся, з якой сілай маюць да чынення і таму стараліся гэтым «сілам» асабліва не дражніць. Частка або з сілай сілай, або з ахвіцкай падаконнікай перашкодзіла па вуліцы. Іншыя чакалі.

Янка страліяў. Ня прыходзіла яму ізвеста, што адзін членік не падаў падаконнікі, а адтуль на вуліцу. Схаваўся ў супрацьлеглай браме.

Янка падыйшоў да шафы і таксама ўзяў віントуку і некалькі патрантаў. Прыкленчыў ля падаконніка і глянуў улева, у бок Захараўскай вуліцы. Адтуль пакаваліся вазы наступнай падаконнікай. Часцікі саскочыў на вуліцу. Пачуў нізносную гарачыню. Дзені быў душны і бязь ветру. Прыгнётчыся, перебраў на другі бок вуліцы. Затрымаўся калі ўважаўшы жаночную гімназію. Гэта быў досьцікі Садовай. Амаль што супраць была брама.

Кулі што раз часціц съвестлі калі яго становішча. Ралтам, калі стараліся націліца ў высокага чырвоноармейца, пачуў, што нехта ўдарыў яго з-заду. Уздыгнуўся ўсім целам і хуткі адвірнуўся. З-заду нікога ня было. Пачуў, што сланеца на нагах. Толькі праз некалькі хвілін зразумеў, што яго ранилі. Пачуў дзіўную слабасць. Падпрачыся віントуку і кульгаючы, пайшоў у кірунку Садовай вуліцы.

У вушах білі званы. Перад вачымі ляглі чорныя плямы. Паваліўся на ходнік. Папоўз у кірунку нейкай брамы.

Іншыя кірунку хадеў захавацца што найдалей. Упоўз у нейкі падвал. Тут стаяў прыемныя халадкі, якія прынесе яму познаніе.

Янка лёг на плячах. Прислуходзіўся.

Стараўся зразумецца, што дзеенца навонікі. Страціў прытомнасць...

Сяргей Пясецкі

Пералажкі з польскай мовы

В. Наддзіўскі

да ўсіх беларускіх камбатанцікіх арганізацій

ЗАКЛІК

У сувязі з тым, што пры газэце «Бацькаўшчына» існуе тэхнічныя магчымасці выдавання асоналага часапісу «Камбатанцікі Голос», управа ЗБК у Бэльгіі бярэ на сябе ініцыятыву выдання гэтыя часопісу, і звязацца з заклікам да ўсіх беларускіх камбатанцікіх арганізацій і ўсіх сяброў прысылаць матарыялы ў «Камбатанцікі Голос». Пажаданы ёсьць артыкулы і справа-здачы з жыцця паасобных арганізацій, апавяданні, успаміны, а таксама артыкулы з галіны вайсковай веды, тактыкі, тэхнікі. Усе матарыялы ў часопісе перасылаць на адрес:

Z. B. K. 19, R. H. Hoover Louvain, Belgique.
Управа ЗБК у Бэльгіі

ДАМА. Ах, якія-ж усё-такі яны джэнтэльмены! Нават падзякаўалі.

СПРАЎНІК. О так, так! Пазнаць адразу пана па хлевах.

ГАНУЛЯ. А грошы не адабралі?

МІКІТА. Меджду прычым, мамаша, не адабралі: башыце, пакупкі прынёс. Гляньце!

ГАНУЛЯ. (Зірнуўшы ў кошык). А матачкі-ж мае! Гэта-ж гарэлка!

МІКІТА. Але, меджду прычым, мамаша, — гарэлка. Но гэта будзе самая цяжкая стація. Новая ўлада гарэлку забараняе, а што забаронена, тое смачна і дорага каштует.

ГАНУЛЯ. (Паказваючы на рэвальверы). А гэтыя каштуют на якое безгалоўе?

МІКІТА. Гэта таксама даходная стація, прытым яны мне нічога не каштуюць: на дарозе адзін мой знаёмы пёрся зімі нехдзе ў чыстае поле і з страху сунуў іх мне, меджду прычым, дарма.

</

